

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210678
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613210678.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Z., O. XXX/XX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov, otec: Q. D. K., nar. XX.XX.XXXX, občan Spojeného kráľovstva Británie a Severného Írska, bytom XX D. Y., O. O XNB, Veľká Británia, zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Baloghovou, so sídlom Y., Q. X a matka: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Z., O. XXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Zuzanou Medveckou, so sídlom J. Q., F. XXX, o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie oboch rodičov proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8P/73/2013-282 zo dňa 24. 03. 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 8P/73/2013-346 zo dňa 25. 05. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zmenil rozsudok tamojšieho súdu sp. zn. 9P/144/2012 zo dňa 30.01.2013 vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom tak, že tento je oprávnený stretávať sa s maloletým P. na území Slovenskej republiky bez prítomnosti matky, každý druhý týždeň mesiaca od piatku 17.00 hod. do nedele 15.00 hod., každý páry rok počas jarných prázdnin od soboty 08.00 hod. predchádzajúcej začiatku jarných prázdnin do nasledujúcej soboty 18.00 hod.. Matke uložil povinnosť dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a dieťa odovzdať a po stretnutí prevziať v zariadení F-Motel Liptovský Hrádok. Súd ďalej upravil styk otca s maloletým dieťaťom na území Veľkej Británie bez prítomnosti matky tak, že sú oprávnení sa stretávať počas letných školských prázdnin od druhej nedele od 15.00 hod. v júli do tretej nedele 18.00 hod., každý páry rok od 08.00 hod. prvého dňa školských prázdnin predchádzajúcich vianočným sviatkom do 18.00 hod. dňa 26.12, každý nepáry rok od 08.00 hod. dňa 29.12. do 08.00 hod. dňa 04.01 nasledujúceho kalendárneho roka. Matka je v tomto prípade povinná odovzdať dieťa s platným cestovným dokladom a preukazom poistenca opäť v zariadení F-Motel v Liptovskom Hrádku, kde otec po skončení stretnutia matke dieťa odovzdá späť. V ďalších výrokoch rozsudku prvostupňový súd obom rodičom uložil povinnosť bezodkladne oznámiť nemožnosť realizácie styku z vážnych dôvodov najneskôr do 24 hodín od vzniku prekážky. Súd tiež rodičom uložil povinnosť vyzušíť druhého rodiča o prípadnom časovom zdržaní, resp. omeškaní s odovzdaním dieťaťa najneskôr do 10 minút od získania vedomosti o tom, že bude meškať. Matke ďalej súd uložil povinnosť poskytovať otcovi informácie o dieťati elektronickou formou, zaslaním podrobnej správy na internetovú adresu o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje a dosahovaných výsledkoch, športových, umeleckých, jazykových, voľnočasových aktivitách

navštevovaných dieťaťom v aktuálnom bydlisku dieťaťa jedenkrát mesačne, vždy k poslednému dňu toho ktorého mesiaca. Tiež matke uložil povinnosť zabezpečiť výuku anglického jazyka pre maloletého v rozsahu dvoch vyučovacích hodín týždenne v čase od 01.09. príslušného kalendárneho roka do 30.06. nasledujúceho roka. Prvostupňový súd rozhodol aj o zvýšení výživného na maloletého P. na sumu 420,00 Eur mesačne, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku. Prvostupňový súd taktiež uložil maloletému P. a jeho matke G. povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš počas troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku s cieľom zlepšiť komunikáciu matky s otcom a u dieťaťa zabezpečiť jeho prípravu na stretávanie sa s otcom mimo územia Slovenskej republiky. Súd návrh otca vo zvyšnej časti zamietol, vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a rozhodnutie o náhrade trov štátu si vyčlenil na samostatné rozhodnutie.

Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 resp. č. 4/2009, od čoho odvodil právomoc vo veci konať, ako aj na ustanovenia Zákona o rodine, najmä § 24, § 36, § 62, § 75 a § 78, resp. § 163 ods. 2 O.s.p.. Konštatoval, že od posledného rozhodnutia došlo k zmene pomerov, keď napriek dovedy schválenej dohode rodičov iným spôsobom dochádzalo k stretávaniu sa otca so synom, navyše dieťa je staršie, rozšírili sa možnosti na stretávanie aj bez prítomnosti matky. Z týchto dôvodov potom upravil styk, ktorý rozšíril čo do frekvencie aj dĺžky jednotlivých sa stretávaní sa otca so synom a tiež rozhodol o tom, že dieťa by malo spoznať prostredie, kde žije jeho otec, a preto styk rozšíril súd aj na územie Veľkej Británie. Súd uložil matke povinnosť zabezpečiť výuku anglického jazyka a aj v súvislosti s tým potom prehodnotil dovedajšiu výšku výživného. Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania, ako aj skutočnosti, ktoré boli zistené v priebehu konania, uložil matke aj dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu, s cieľom zlepšiť komunikáciu matky s otcom a zabezpečiť prípravu dieťaťa na stretávanie sa s otcom mimo územia Slovenskej republiky.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a o náhrade trov štátu si vyhradil rozhodnutie v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcov podali odvolanie obaja rodičia maloletého dieťaťa. Matka napadla všetky výroky prvostupňového rozsudku, otec maloletého dieťaťa sa odvolal voči výrokom, ktorým bol vo zvyšnej časti jeho návrh zamietnutý a bolo zvýšené výživné na 420,00 Eur mesačne.

Odvolanie matka maloletého dieťaťa zdôvodnila s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), f) O.s.p.. Súdu vyčítala viaceré pochybenia, ktorými jej mala byť odňatá možnosť konať pred súdom. Konkrétne poukázala na podanie zo dňa 02.03.2015, keď žiadala o odročenie pojednávania, ktoré sa malo konať dňa 06.03.2015, pričom súd jej následne oznámil, že pojednávanie môže vykonať v jej domácnosti. S týmto nesúhlasila, takže nakoniec pojednávanie prebehlo bez jej prítomnosti, pričom bola vypočutá znalkyňa a hoci bola prítomná jej právna zástupkyňa, ona ako účastník sa nemohla vyjadriť k záverom znaleckého posudku a osobne klásť otázky znalkyni. Ďalšie porušenie práva vidí v tom, že súd bez toho, aby umožnil účastníkom navrhnuť dôkazy pred skončením dokazovania, vyhlásil dokazovanie za skončené a vyniesol rozsudok. Nesprávnym postupom je aj to, že súd začal konanie o uloženie výchovného opatrenia bez toho, aby ustanovil maloletému kolízneho opatrovníka. Súd podľa odvolateľky prekročil rozsah svojho oprávnenia, keď upravil povinnosti matky informovať otca o maloleťom iným spôsobom, ako to navrhol otec dieťaťa. Odvolateľka zásadne nesúhlasila s tým, pokiaľ súd rozšíril styk otca s dieťaťom aj na územie jeho bydliska vo Veľkej Británii. Súd mal postupovať primerane veku dieťaťa, jeho potrebám, bolo potrebné rešpektovať jeho osobnosť, vyspelosť, ako aj ďalšie skutočnosti. Podľa odvolateľky nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala vydať takéto rozhodnutie. Vhodnejšou sa jej javila forma rozširovania styku otca s maloletým najskôr na území Slovenskej republiky. Súd pritom vôbec nerešpektoval názor maloletého dieťaťa, pretože maloletý P. si nevie predstaviť vycestovanie do Veľkej Británie bez nej ako matky, čo vyplynulo aj zo znaleckého dokazovania, hoci súd to za preukázané nepovažoval. Ďalší dôvod, ktorý súd nezohľadňoval, je jazyková bariéra, a preto pokiaľ sa maloletý nezdokonalí v anglickom jazyku, nie je možné realizovať stretnutie mimo územia Slovenskej republiky. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní ďalej uviedla, že má obavu z toho, aby otec nezneužil stretávanie sa mimo územia Slovenskej republiky na to, že dieťa nevráti späť, čo možno očakávať vzhľadom na to, že ani v súčasnej dobe neakceptuje rozhodnutie súdu o spôsobe stretávania sa s dieťaťom. Podľa odvolateľky celý postup súdu a jeho rozhodnutie sú vo veľkej miere negatívne namierené voči jej osobe, tvrdenia sú vytrhnuté z kontextu, prípadne sú nedostatočne odôvodnené. Súd nebral do úvahy, že doteraz nikdy nebránila P. otcovi stretávaniu sa s ním maximálne a v plnej miere mu umožňovala stretávanie aj nad rámec súdneho rozhodnutia. Súd zbytočne ukladal

povinnosť informovať otca dieťaťa o maloletom, pretože takúto povinnosť si ako matka plnila dobrovoľne a nebol dôvod ukladať takúto povinnosť výrokom súdu. Zásadne odvolateľka nesúhlasila s výrokom, ktorý uložil jej a synovi absolvovať psychologické poradenstvo, pretože to nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie, resp. zmenil v zmysle jej návrhu.

Otec maloletého dieťaťa vo svojom odvolaní nesúhlasil s výrokom, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť na sumu 420,00 Eur mesačne. Takéto zvýšenie súd zdôvodnil najmä s poukazom na to, že matka má zabezpečiť u dieťaťa výuku anglického jazyka, s čím sú spojené zvýšené náklady. Z ničoho však nevyplýva, že by tieto náklady boli vo výške 120,00 Eur mesačne, pričom tieto náklady majú vzniknúť v budúcnosti. Súd navyše nariadil výučbu anglického jazyka počas školského roka, nie je zrejmé, prečo by otec maloletého mal zvýšené výživné platiť aj v júli a v auguste, keď výuka neprebíha. V tejto súvislosti nebolo rešpektované ust. § 154 ods. 1 O.s.p., resp. ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Aj matka je tak povinná prispievať na výživu dieťaťa, pričom neboli preukázané reálne potreby maloletého tak, aby otec poskytoval zvýšené výživné v sume 420,00 Eur mesačne. Súd sa vôbec nevysporiadal s tým, že otec má náklady na cestovné a ubytovanie, pokiaľ realizuje styk s dieťaťom na Slovensku. Aj preto otec žiadal zníženie výživného. Pokiaľ prvostupňový súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nemožno zistiť, z akých konkrétnych dôvodov tak súd urobil. Práve v tejto súvislosti má odvolateľ za to, že súd vec nesprávne právne posúdil a nie dôsledne aplikoval ustanovenia § 62 a § 75 Zákona o rodine. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku zmenil, výživné znížil na sumu navrhovanú otcom, resp. aby v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniam podaným rodičmi maloletého dieťaťa sa písomne vyjadril opatrovník, ktorý uviedol, že navrhuje rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť. Rozširovanie kontaktu maloletého so svojím otcom je v záujme dieťaťa. Vo vzťahu otec - syn sa vyžaduje pozitívna aktivita matky, ktorá bude podporovať kontakt otca a dieťaťa. Od matky závisí pripravenosť dieťaťa na kontakt v mieste bydliska otca v Anglicku. Pobytmi dieťaťa u svojho otca sa bude intenzívnejšie odstraňovať jazyková bariéra. Je predpoklad, že maloletý si jazyk svojho otca osvojí rýchlejšie. Opatrovník sa stotožnil aj s uložením povinnosti absolvovať odborné poradenstvo, pretože medzi rodičmi nefunguje pozitívna rodičovská komunikácia.

K odvolaniu sa navzájom vyjadrili aj účastníci konania tak, že v podstate každý zotrval na svojich prednesoch.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 2 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom mal i odvolací súd preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti a nie sú schopní sa dohodnúť na rozsahu práv a povinností vo vzťahu k maloletému P.. Na základe dohody rodičov schválenej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/144/2012 zo dňa 30.01.2013 bol maloletý P. zverený do osobnej starostlivosti matke. Obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého výživné sumou 300,00 Eur mesačne a dohodnutý bol styk otca s maloletým dieťaťom tak, že je oprávnený stretávať sa s ním druhý víkend v kalendárnom mesiaci od piatku do nedele s tým, že dieťa prevezme v piatok o 18.00 hod. a odovzdá ho matke v piatok o 20.00 hod.. V sobotu od 08.00 hod. matka dieťa odovzdá otcovi s tým, že noc zo soboty na nedeľu strávi dieťa s otcom za prítomnosti matky. Od 08.00 hod. do 14.00 hod. potom styk bude ďalej prebiehať bez prítomnosti matky, keď otec odovzdá dieťa matke späť. V čase schválenia tejto dohody otec maloletého dieťaťa žil a pracoval v Anglicku, matka sa s dieťaťom odsťahovala na Slovensko, kde v súčasnej dobe pracuje a dieťa navštevuje školské zariadenie. Otec maloletého sa s dieťaťom pravidelne stretával, nie však vždy v termínoch stanovených dohodou rodičov, ale vzhľadom na jeho prácu, cestovanie za dieťaťom viazané na leteckú prepravu, to bolo aj v iných termínoch, čo matka zvyčajne tolerovala. Postupne s dieťaťom trávil aj viac ako jednu noc. Spoločne chodili na výlety, avšak s tým, že dieťa prespávalo s otcom v mieste bydliska v J. Z.. Z dôvodov, aby otec maloletého mohol so synom sa stretávať častejšie, vzhľadom aj na to, že bol vekovo starší, požiadal o rozšírenie styku s tým, aby styk bol aj bez prítomnosti matky a zároveň, aby mohol byť vykonávaný aj v bydlisku

otca. Otec maloletého sa tiež domáhal uloženia povinnosti matke zabezpečiť výuku anglického jazyka synovi, informovať otca o zdravotnom stave, návšteve školy, aktivitách, resp. mu zabezpečiť cestovný doklad. Otec maloletého dieťaťa sa tiež domáhal zníženia výživovej povinnosti na sumu 100,00 Eur mesačne. Matka maloletého dieťaťa s rozšírením styku, ani s úpravou výživného nesúhlasila.

V zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení je možné konštatovať, že prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal, či došlo k zmene pomerov od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Prvostupňový súd prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 16.01.2014. Tento rozsudok bol uznesením odvolacieho súdu zrušený, avšak viac menej z dôvodov, že jednotlivé výroky nejednoznačne upravovali práva účastníkov konania. Prvostupňovému súdu odvolací súd vyčítal, že význam jednotlivých výrokov sa snažil formulovať v odôvodnení rozsudku, čo však pre účastníkov by nebolo záväzná. Odvolací súd už v uznesení, ktorým zrušil rozsudok prvostupňového súdu, uviedol, že sa stotožňuje so zmenou pomerov, ktorá je taká, že umožňuje zmenu pôvodného rozhodnutia. Maloleté dieťa je fyzicky vyspelejšie, má vytvorený vzťah k otcovi, stretávanie sa s otcom má význam pre jeho ďalší duševný rozvoj. Tiež uviedol, že úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu je komplikovanejšia a limitovaná tým, že otec maloletého žije a pracuje v Anglicku, matka aj s dieťaťom sa zdržiava na Slovensku. Prvostupňový súd doplnil dokazovanie aj znaleckým posudkom, opätovným vypočutím účastníkov a dospel k záveru, že sú dôvody na zmenu rozhodnutia o výchove a výžive vo vzťahu k maloletému P.. Prvostupňový súd tak riadnym spôsobom zistil skutkový stav a správne uviedol právne predpisy, na základe ktorých vo veci rozhodol. O skutočnostiach, ktorých posúdenie bolo potrebné v súvislosti so zmenou predchádzajúceho rozhodnutia vykonal dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny právny záver. Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci ako aj zdôvodnením rozsudku plne stotožňuje a v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. na tento poukazuje. Odvolatelia vo veci samotnej neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevyšporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne na to nadväzujúce vydané rozhodnutie prvostupňového súdu. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa v odvolaní uviedla, že postupom prvostupňového súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že dňa 06.03.2015 súd vykonal pojednávanie v jej neprítomnosti, pričom neprítomnosť riadne ospravedlnila z dôvodu práceneschopnosti, k tomuto je možné uviesť, že lekárske uznanie práceneschopnosti je dôležitým dôvodom v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., avšak v tomto prípade prvostupňový súd na pojednávaní nerozhodol vo veci samej. Nasledovalo ďalšie pojednávanie, na ktorom bola matka maloletého dieťaťa prítomná a mohla sa vyjadriť ku všetkému, čo bolo predmetom pojednávania pred súdom dňa 06.03.2015. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tým, že takýmto postupom prvostupňového súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Navyše v tomto prípade súd prihladal na ust. § 119 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého, ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania. Z oznámenia ošetrojúceho lekára zo dňa 02.03.2015 vyplynulo, že pacientka je toho času práceneschopná - bez ohrozenia života, z tohto dôvodu nie je možná jej účasť na súdom pojednávaní dňa 06.03.2015. Z tohto vyjadrenia lekára nevyplýva, že účasť na pojednávaní by pacienta ohrozila na živote (navyše si je potrebné uvedomiť, že na pojednávaní bol zabezpečený tlmočník, znalec a otec maloletého, ktorý každú účasť na Slovensku musí dopredu zabezpečiť letenkou). V ďalšej námietke uvedenej v odvolaní odvolací súd udáva, že aj v konaní o uloženie výchovného opatrenia bol maloletý zastúpený kolíznym opatrovníkom. Čo sa týka námietok otca, k nesprávnemu výpočtu pri zvýšení výživného, keď

odvolateľ poukazoval, že zabezpečenie výuky angličtiny pre maloletého P. by malo vyjsť 96,00 Eur mesačne a prvostupňový súd zvýšil výživné o 120,00 Eur mesačne oproti stanovenej sume, v tomto prípade súd zohľadňoval nielen samotné náklady spojené so zaplatením výučby (učiteľa), ale aj ostatné náklady v súvislosti s dopravou resp. učebnými pomôckami, ktoré nevyhnutne k výuke dieťa potrebuje (pracovné zošity, knihy). Pred súdom otec viackrát vyhlásil, že je schopný hradiť náklady spojené s výučbou angličtiny, čo súd akceptoval, a preto by bolo nelogické, keby na druhej strane vyhovel návrhu na zníženie výživného. Na záver odvolací súd podotýka, že kvalita a rozsah stretávania sa s dieťaťom ovplyvňuje najmä to, akým spôsobom sú rodičia schopní navzájom akceptovať svoje požiadavky a najmä záujmy maloletého dieťaťa. Súdne rozhodnutie, pokiaľ ním nie je schválená dohoda rodičov, zvyčajne nevyhoví predstávam rodiča o obsahu a rozsahu styku, či už z jednej alebo druhej strany. Pokiaľ však medzi rodičmi nedôjde k dohode, súd nemá inú možnosť, ako vzájomné práva rodičov a dieťaťa upraviť súdnym rozhodnutím. Tu potom prihliada najmä na záujem maloletého dieťaťa.

Pretože účastníci v odvolaniach neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal prvostupňový súd, odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s § 224 O.s.p. a konštatoval, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov, pretože konanie mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.